

УДК 658.35

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ЛОГІСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Шевченко Ірина Валеріївна, кандидат економічних наук,
викладач кафедри економіки, організації та планування діяльності підприємства
Харківського національного економічного університету ім. С. Кузнеця
e-mail: shevchenko220678@mail.ru

У сучасних умовах господарювання вітчизняних підприємств актуальними напрямками є розробка та впровадження інноваційних продуктів і технологій у їх діяльність. Ці напрямки сприяють створенню нових товарів та послуг, зростанню конкурентного потенціалу й збільшенню ринкової частки підприємства, нарощенню обсягів виробництва та прибутків, а також підвищенню реальної вартості підприємства. Разом з тим, впровадження інновацій завжди супроводжується ризиками та невизначеністю, що потребує ретельного відслідковування усіх процесів.

Мета – визначити проблеми і дослідити перспективи впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств.

У своїх роботах учені Н. І. Чухрай, Р. Р. Патора [1], І. Я. Кулиняк та І. М. Демків [2] визначають сутність інновацій, логістичної діяльності та встановлюють проблеми впровадження інновацій на вітчизняних підприємствах. Учені І. С. Процик, І. В. Криван [3] та М. В. Одрехівський [4] досліджують переваги впровадження інновацій на підприємствах і показники оцінки економічної ефективності інновацій. Разом з тим, виникає необхідність узагальнити інформацію про існуючі проблеми та перспективи впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств.

На даний момент вітчизняні підприємства гостро потребують удосконалення своєї діяльності через скорочення часових інтервалів і витрат у постачанні, виробництві та збуті. В умовах загострення конкурентної боротьби та необхідності своєчасно адаптуватися до складної економіч-

ної ситуації це можна здійснити за допомогою впровадження інновацій у логістичну діяльність.

За даними офіційної статистики співвідношення фінансування фундаментальних, прикладних та експериментальних робіт у США такі: 12,6 %, 23,7 % та 63,7 %. У США та Японії кількість науково-технічних працівників, зайнятих у сфері науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (НДДКР), у розрахунку на 10000 працюючих на початку XXI ст. складала 76 осіб, у Німеччині – 59, у Франції – 50, у Великобританії – 36, в Італії – 37 осіб, в Україні – у 10 разів менше [4].

Ефективність процесу впровадження інновацій у логістичну діяльність визначається ступенем проникнення логістики на різні рівні управління підприємством. Існуюча система управління повинна корегуватися через раціоналізацію та оптимізацію управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками на підприємстві.

Актуальними напрямками впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств є такі:

- ▷ маркетингові дослідження ринку;
- ▷ проектування та розробка технічних вимог, розробка нових видів продукції;
- ▷ матеріально-технічне постачання;
- ▷ виробничі процеси;
- ▷ контроль, проведення випробувань та досліджень щодо удосконалення характеристик і властивостей продукції;
- ▷ пакування та зберігання;
- ▷ розподіл та збут продукції;
- ▷ монтаж та експлуатація;
- ▷ технічна допомога і сервісне обслуговування;
- ▷ утилізація після використання.

Проблеми та перспективи впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств систематизовані у *табл. 1*.

Таблиця 1

Впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств

Проблеми впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств	Перспективи впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств
недосконала нормативно-правова база держави	забезпечення інноваційного шляху розвитку вітчизняної економіки
обмеженість доступу до інформації щодо вітчизняного та іноземного досвіду зі впровадження інновацій	поступове формування інноваційного етапу розвитку діяльності підприємств у стратегії логістичних трансформацій
недостатність фінансових ресурсів підприємств	поступове долучення підприємств до світового логістичного ринку
наявні стереотипи у керівництва підприємств	отримання підприємствами можливості конкурувати на глобальному логістичному ринку
недовіра до інноваційного продукту	підтримка пріоритетних напрямків інноваційної та логістичної діяльності підприємств
ризики, які супроводжують впровадження інновацій (невідповідність очікуваного результату)	сприяння розвитку інноваційної та логістичної інфраструктур
недостатня кваліфікація кадрів	підвищення ступеня захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної та логістичної діяльності

На практиці фінансове забезпечення інновацій може здійснюватися за рахунок кількох джерел: бюджетних асигнувань, банківського, приватного, оборотного капіталу підприємства [4]. При цьому в інноваційній сфері вирішальну роль повинні відігравати довгострокові та середньострокові інвестиції, тому що інноваційний процес є тривалим.

Висновки. Таким чином, були визначені проблеми і досліджені перспективи впровадження інновацій у логістичну діяльність вітчизняних підприємств. Визначено актуальні напрямки впровадження інновацій у логістичну діяльність. Подальше дослідження необхідно спрямувати на розробку детальних пропозицій щодо можливостей використання західноєвропейського досвіду у цій сфері.

Література

1. Чухрай Н. І. Інновації та логістика товарів : монографія / Н. І. Чухрай, Р. Р. Патора. – Львів : Вид. НУ «Львівська політехніка», 2001. – 264 с.
2. Кулиняк І. Я. Проблеми впровадження інновацій на вітчизняних підприємствах та напрямки їх вирішення / І. Я. Кулиняк, І. М. Демків // Управління інноваційним процесом в Україні: проблеми комерціалізації науково-технічних розробок. – 2012. – № 2. – С. 161 – 162.
3. Процик І. С. Інновації на підприємствах: сутність та переваги впровадження / І. С. Процик, І. В. Криван // Проблеми формування та розвитку інноваційної. – 2011. – № 3. – С. 350 – 351.
4. Одрехівський М. В. Показники оцінки економічної ефективності інновацій / М. В. Одрехівський // Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.3. – С. 308 – 315.

УДК 005.332.4/334.722

СВІТОВИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ ЕНЕРГОМАШИНОБУДУВАННЯ

Шеховцева Крістіна Валеріївна, магістр 2 року навчання
факультету міжнародних економічних відносин
Харківського національного економічного університету ім. С. Кузнеця
e-mail: northetie@mail.ru

Енергомашинобудування – високотехнологічний сектор галузі машинобудування, який спеціалізується на виготовленні оснащення для електростанцій та об'єктів енергетичної сфери. За думкою аналітиків, світове енергомашинобудування в найближчі 15 – 20 років буде зростати. Найінтенсивніше його продукція буде споживатися у країнах, що розвиваються та на які приходиться більше половини інвестицій в електроенергетику. Вже до 2020 року на частку Китаю й Індії буде приходиться 33% приросту світового енергоспоживання. Китай, Індія й Бразилія мають гостру по-